

**Liceul Teoretic
Internațional de
Informatică București**

Prezenta lucrare conține __pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a**

Anul școlar 2022 – 2023

Limba și literatura română

Simulare

22 mai 2023

Numele și prenumele elevului:

Școala de proveniență:

Centrul de examen:

Liceul Internațional de Informatică –
ICHB

Localitatea: București

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			

	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

***Toate subiectele sunt obligatorii.**

***Se acordă zece puncte din oficiu.**

***Timpul de lucru efectiv este de două ore.**

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Niculăiță Gropescu, feciorul lui neica Andrei Gropescu, din cătunul Manga, comuna Măgureni, e un băiat cu judecată, blajin la vorbă, măsurat la mișcări și, nu știu cum să zic, dar sfios, ori prin urmare sfios.

În toate clasele primare, urmate la școala din Măgureni, a luat tot premiul întâi, spre bucuria și măgulirea părinților. Că de! nu e lucru puțin, în ziua de Sâmpietru, în școala împodobită cu flori, s-auzi că strigă de colo: „Premiul întâi cu cununa, - Gropescu Nicolae” - să vezi pe domnul învățător că-i pune peste perișorul lui negru cununa de merișor, pe domnul primar că-i dă un teanc de cărți mângâindu-l și apoi să pleci pe linia satului, tu, mama de-o parte, tatăl de alta, și între voi feciorul vostru, în văzul consătenilor, care zic cu dragoste: „Să vă trăiască și la mai mare!”

La sfârșitul școlii, domnul învățător Irimescu a zis că e păcat că așa băiat cu tragere de inimă la învățătură să nu meargă mai departe... Dar, lipsa de mijloace, îndemânarea băiatului la dulgherie și teama părintelui de pierderea acestui ajutor de mare preț ... și a rămas Niculăiță acasă, la munca câmpului.

De părut rău, lui nu i-a părut, că-i plăcea și munca la câmp și mai ales dulgheria*... La câmp, când păzea boii cu alți băieți de seama lui, se juca și el cu ei; dar mai drag îi era să se răslețească de-o parte și să se uite cu băgare de seamă la ierburi și la lighioni. El era cel care îi învăța să scoată din găuri păianjeni și greieri cu un glonțor de ceară legat de ață.

Și au trecut așa an peste an, în totul șase, și a ajuns acum flăcău de șaptesprezece ani, frumos și așezat, dar sfios... La dulgherie acum se pricepe bine. Stâlpii care stau grămadă sub șopron, pentru ulucile din față, pe care, dacă i-o învrednici Dumnezeu, le ridică la anul - el i-a făcut: cosoroaba de la prispă, care putrezise la un cap, el a înlocuit-o... Minune, nu altceva!...

Dar amărăciunea lui Niculăiță a izvorât și din firea lui iscoditoare, deosebită de firea celorlalți...

Într-o zi, cum sta pe un scăunel, creștând un băț cu briceagul, văzuse în stratul de mărar de lângă dânsul pisica lor, pe brânci, la pândă după un stol de vrăbii, care, la patru-cinci pași de ea, ciuguleau pe jos, ciripind, niște mălai risipit. Uitându-se cu luare-aminte la pisică, o văzuse căscând puțin gura și o auzise lămurit făcând din gâtlej ca vrăbiile... Seara a povestit la poartă cele văzute și auzite...

- Cum le vezi și le auzi numai tu pe toate, mă Niculăiță? a întrebat moș Grigore zâmbind... o să-ți scornească lumea o poreclă. O să te pomenești odată cu unul: „Niculăiță Minciună”, și așa o să rămâi...

Și n-a mai trebuit să se găsească altul, să-i scornească porecla proorocită de moș Grigore cu o povață părintească... „Niculăiță Minciună” o să fie de acum încolo pentru tot satul...

Și azi așa, mâine așa, dojana părinților pentru vremea pierdută degeaba „după prostii și după gângăanii”, neîncrederea unora, batjocura altora au închis inima băiatului și l-au făcut tăcut și sfios...

(I. A. Brătescu-Voinești, *Niculăiță Minciună*)

Textul 2

De ce oamenilor le place, de atîta amar de vreme, să spună, să scrie, să asculte sau să citească povești scornite nu e clar nici pînă azi. S-a spus că ar fi înrudite cu istoria și că sînt, în felul lor, mai adevărate decît aceasta, dat fiind că relatările istorice sînt constrînse să se mărginească la ce s-a întîmplat, în timp ce o poveste bine ticluită istorisește ce ar trebui să se întîmple, sub semnul necesarului și al verosimilului. S-a spus despre unele dintre ele că, prin mila și teama pe care ni le stîrnesc, ne purifică de propriile emoții. S-a spus că ne readuc la condiția noastră primară, refăcînd „strigătul originar“ al omenescului din noi. Că ne dezbară de egoismul în care ne îngroapă viața de zi cu zi. Că ne ajută să dăm sens lumii în care trăim. Că ne oferă un spațiu de simulare, ca cel în care se antrenează astronautii, în care să ne putem exersa liber capacitatea de a ne trăi propriile existențe. Că hrănesc una dintre aplecările noastre native definatorii, curiozitatea. Că ne îndrumă spre o înțelegere deliberativă a lumii, ridicîndu-ne deasupra poncifelor și a locurilor comune. Că ne pun la dispoziție un rezervor inepuizabil de alternative pentru ideile și credințele noastre, atunci cînd valabilitatea acestora începe să se erodeze. Că ne țin treze imaginația și creativitatea, de care avem în permanență nevoie. Că ne ajută să visăm. Că ne deschid căi neașteptate cunoașterii de sine. Că ne fac mai înțelegători și mai toleranți față de ceilalți. S-a spus cam totul pe tema asta și încă pare a fi insuficient.

Onest ar fi să mărturisim că nu știm exact de ce e importantă lectura scrierilor literare, în formarea unui elev. Dar că știm, din experiență – a noastră, a celor de dinaintea noastră – că ea are efecte profunde și de durată. Restul e o largă enumerare. O poveste, la rîndul ei.

Dacă aș fi pus în situația de a-i explica unui tînar de 15-20 de ani de ce e bine să citească, probabil primul lucru pe care i l-aș spune este că mai tîrziu va fi prea tîrziu. Nu e un răspuns foarte convingător, dar e cel puțin cu certitudine adevărat.

E ca atunci cînd îți faci o casă. Nu toți ne dorim palate, dar vrem cu toții o locuință în care să nu ne frecăm umerii de pereți, atunci cînd ne mișcăm.

Citim ca să ne facem locul în care să putem locui.

(Liviu Papadima, *De ce (să) citim?*, în *Dilema veche*, nr. 551, 4-10 septembrie 2014)

A. Scrie răspunsul pentru cerințele de mai jos cu privire la textele date.

1. Transcrie, din textul 1, două cuvinte din câmpul lexical al școlii.

2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

In textul lui I. A. Brătescu Voinești se evidențiază

- a) pasiunea pentru lectură;
- b) trufia umană;
- c) fragilitatea ființei;
- d) lipsa de recunoștință.

Răspunsul corect:

2 puncte

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

De-a lungul timpului, s-a spus că oamenilor le place să citească, pentru că literatura

- a) dezbară cititorul de sensul lumii.
- b) limitează alternativele cunoașterii.
- c) oferă date istorice imporante.
- d) purifică cititorul de milă și teamă.

Răspunsul corect:

2 puncte

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

Primul lucru care va fi spus unui tânăr de 15-20 de ani, referitor la importanța cititului

- a) mai târziu va fi prea târziu.
- b) nu e clar nici până azi.
- c) ne hrănește curiozitatea.
- d) ne readuc la condiția primară.

Răspunsul corect:

2 puncte

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili corectitudinea sau incorectitudinea acestuia, bazându-te pe informațiile din cele două texte:

6 puncte

Enunțul

Adevărat

Fals

Textul 1

În text, Niculăeș a luat premiul întâi spre bucuria vecinilor.

Domnul primar îi pune mâna pe păr.

Pisica pândește un stol de vrăbii.

Textul 2

Este dificil de spus exact de ce este important să citești literatura adevărată.

Rolul literaturii poate fi explicat prin experiența cititorilor.

Cărțile nu ne ajută să visăm.

6. Precizează, în două-trei enunțuri, o trăsătură a textului narativ, ilustrand-o cu o secvență. 6 puncte

7. Prezintă, în cel puțin 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. 6 puncte

8. Consideri că este important să-ți continui studiile? Motivează-ți răspunsul, în 50-100 de cuvinte, valorificând textul 1. 6 puncte

9. Asociază textul *Niculăiță Minciună* de I. A. Brătescu Voinești cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50-100 de cuvinte, o valoare culturală, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. 6 puncte

B. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect

1. Numărul sunetelor este egal cu cel al sunetelor în seria:

- a) alegeam, cenusiu;
- b) chiar, citim;
- c) ele, atunci;
- d) încet, degetelor.

Răspunsul corect:

2 puncte

2. Cuvintele subliniate în secvența *glonțișor de ceară legat de ață* s-au format, în ordine, prin:

- a) derivare, compunere;
- b) compunere, conversiune;
- c) derivare, conversiune;
- d) compunere, derivare.

Răspunsul corect:

2 puncte

3. Sensul expresiei subliniate în secvența *că așa băiat cu tragere de inimă la învățătură să nu meargă mai departe* este:
- constrângere;
 - ogligație;
 - sârguință;
 - nevoie.

Răspunsul corect:

2 puncte

4. Sinonimele potrivite pentru cuvintele subliniate în fragmentul *Relatările istorice sunt constrânse să se mărginească la ce s-a întâmpnat sunt:*
- narațiunile, să se exprime;
 - expunerile, să se prezinte;
 - revelațiile, să se comprime;
 - istorisirile, să se limiteze.

Răspunsul corect:

2 puncte

5. Selectează din secvența de mai jos trei pronume diferite, pe care le vei preciza: *Cum le vezi și le auzi numai tu pe toate, mă Niculăiță? a întrebat moș Grigore zâmbind... o să-ți scornească lumea o poreclă. O să te pomenești odată cu unul: „Niculăiță Minciună”, și așa o să rămâi.*

6 puncte

Profă de română
romana.info.ro

6. Alcătuieste un enunț negativ, în care cuvântul subliniat din secvența *Și au trecut așa an peste an, în totul șase, și a ajuns acum flăcău de șaptesprezece ani* să aibă o altă valoare morfologică, pe care o vei preciza.

6 puncte

7. Alcătuieste o frază de două propoziții, în care să ai o construcție concesivă, având drept element de relație conjuncția subordonatoare *că*.

6 puncte

8. Rescrie enunțul, corectând greșelile de orice natură.
Ași dori să subliniez, deasemenea, că pe de-o parte există motive pentru al apsolvi de pedeapsă, dar însă, pe de altă parte, nu trebuie să exagerăm cu bună-voința.

6 puncte

SUBIECTUL AL II-LEA

(20 de puncte)

Scrie o compunere, de minimum 150 de cuvinte, în care să-l caracterizezi pe Niculăiță, personajul din textul lui I. A. Brătescu-Voinești.

În redactarea caracterizării, vei avea în vedere:

- precizarea a două date de identificare a personajului (nume, vârstă, ocupație, origine, portret fizic etc.);
- numirea a două trăsături morale ale personajului;
- ilustrarea a două mijloace de caracterizare diferite, prin câte o secvență comentată;
- **corelarea unei valori personale cu una dintre valorile personajului.**

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.